

dona della Vigne" (Kapt. Harmen Forme) bleek een noodlottig schot onder de waterlijn te hebben gekregen, zoodat zij genoodzaakt was naar den wal te loopen, waar zij op een droogte, Marzeccho geheeten, kwam te zinken (L). Het schip is daar toegesloopt, maar uit de berichten is niet anders op te maken dan dat de hulk zelf niet meer kon worden gered.

Met het geheele eskader van Appleton was dus afgerekend. Alleen de „Mary" was, zooals we gezien hebben, er in geslaagd zich bij het eskader van Badiley te voegen. Deze had zich met het gros zijner schepen op een afstand en alleen uit de verte met de Hollanders „schutgevaert" gehouden. Hij durfde niet afkomen". Toen nu de slag was beslist, werd hij door het schip van Van Galen en verschillende andere achtervolgd, maar daar zijne schepen „subtyler en beter beseylt" waren, ontkwamen zij, nu negen in getal.

Het geheele gevecht had volle vier uur geduurd en was eerst ten acht uur 's avonds toen het reeds donker was, geëindigd. Het verlies der Engelschen was zwaar. Het bedroeg 386 dooden, 293 gekwetsten en een menigte gevangenen, waarbij Appleton en al zijn gezagvoerders voor zoover zij niet waren gesneuveld. De „Leopard", de „Pilgrim" en de „Merchant of Levant" werden te Livorno opgebracht, de „Bonaventura" en de „Samson" waren opgesprongen en verbrand, en een brander van Badiley was in den grond geschoten.

De Hollanders hadden veel minder geleden. Zij verloren 123 dooden en „ruim zoo veel" gekwetsten. Behalve de „Madona della Vigne" die op het droge kwam te zinken, moet, — in weerwil van tegenstrijdige mededeelingen, — ook het schip de „Son" zijn gezonken. Het grootste verlies echter dat hen trof was de verwonding van hun dapperen aanvoerder, die aan de gevolgen daarvan zou bezwijken. Reeds in het begin van het gevecht was Van Galen door een kogel van de „Bonaventura" aan den rechterenkel

getroffen. Hij werd voorzichtig op de ballast neergelaten waarna de chirurgyns hem het been tot onder de knie afzetten. Moedig doorstond hij de pijn en zeide, dat het licht viel in het midden van de zege voor het vaderland te sterven. Toen hij wat wijn had gedronken wierp hij het glas op het dek, zeggende: „de engelsche Koningsmoorders moeten het toch al betalen". Hij werd naar beneden gedragen, maar hoe ook door bloedverlies verzwakt, hij hield niet op, de zijnen met luider stem aan te vuren en zoodra hij vernam dat Appleton was verslagen, gaf hij last om met alle kracht Badiley te vervolgen. Dit geschiedde ook gedurende den geheelen nacht en eerst den volgenden morgen, toen het bleek dat Badiley te verre was „voortgespat", keerde „de Zeven Provinciën" met de overige schepen te Livorno terug. Daar werd de held met veel zorg aan wal gedragen en naar het huis gevoerd van den Hollandschen consul Peter van der Straten wiens missives aan de hooge overheid in het vaderland, bewaard zijn gebleven. Aanvankelijk had men hoop op zijn herstel, maar negen dagen later, op den 23sten Maart, is Van Galen aan zijn kwetsuur overleden *). Zijn lijk werd gebalsemd en met het schip „Haarlem" naar Amsterdam overgebracht, waar het in December met groote praal in de Nieuwe Kerk werd begraven †). Op last

*) Bijzonderheden in een zeldzaam pamfletje (Kn. 7836): „Brieven uyt Livorno van Pedro van der Straten, consul van de Nederl. Natie, geschreven aan de H. H. Heeren Staten Generaal. Mitsgaders het Translaet uyt de Italiaensche sprake van Notabele Victorie, verkregen van de Hollandsche Vlotte ofte Armada over d'Engelsche in 't gevechte in de Haven van Livorno." Te 's Gravenhage bij de ordinaris Druckers der Staten Generaal Ao. 1653. — In den laatsten d. i. 17 Maart gedaeterden brief, schrijft v. d. Straten nog: „De quetsure van den Heer van Galen laat sich tot noch toe wel aansien, in gevalle sonder kortse mach blijven en geen ander quaet toeslaet, te verhoopen noch wel van sal opcomen, daartoe geen diligentie en wert gespaert."

†) Bij een der kleinere prenten van den slag van Livorno (M. 2065) berust in 's Rijks Prentenkabinet een foliovel met opgaaf van Van Galen's lijkstoet en daaronder, mede